

РЕШЕНИЕ

№ 4580

гр. София, 07.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 14.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **3553** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр.чл. 45в, ал. 5 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).
Образувано е по жалба на О. А. А., гражданин на С., [дата на раждане] с ЛНЧ [ЕГН] срещу Решение № РПЗТ-6/17.03.2023 г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците (ДАБ) при Министерски съвет (МС), с което на основание чл. 45в, ал. 1 във вр. с чл. 45б, ал. 1, т. 3 от ЗУБ жалбоподателят е настанен в помещение от затворен тип до отпадане на основанието или до окончателното приключване на производството по предоставяне на международна закрила.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно. Жалбоподателят счита, че същото е необосновано, не са изложени мотиви относно обстоятелството защо следва да бъде наложена мярката по чл. 45а от ЗУБ, както и че не може да се установи в какво точно се състои заплахата, която той представлява за националната сигурност. Твърди, че не е запознат с писмо до ДАБ № 2-66/14.03.2023 г. от Държавна агенция „Национална сигурност“/ДАНС/, нито са събрани и/или изискани обяснения във връзка с описаните в административния акт събития, което е довело до ограничаване правото му на защита. Моли съда за отмяна на оспорения акт.

В проведеното по делото открито съдебно заседание, оспорващият се явява лично и се представлява от адв. Ц., която поддържа жалбата, като изтъква ще оспореното решение не е съобразено с разпоредбата на чл. 45в, ал. 3 от ЗУБ и доверителят ѝ не е запознат с информацията, предоставена от ДАНС.

Ответникът по жалбата - Председателят на ДАБ при МС, чрез юрисконсулт Д., излага

съображения за неоснователност на жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна и недоказана. Не претендира юрисконсултско възражение.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят О. А. А. е регистриран като лице, търсещо международна закрила в Република България по подадена молба с вх. № В-13-62 от 16.03.2023 г. Личните данни на чужденеца са установени въз основа на подписана от него декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Към 14.06.2023г., когато е даден ход на устните състезания по делото, не се твърди и не се доказва административното производство за предоставяне на международна закрила на чужденеца да е приключило.

В хода на административното производство в ДАБ при МС е постъпило писмо от Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС) с вх. № 2-66 от 14.03.2023 г., съдържащо информация, че са налице основания да се счита, че О. А. А. представлява заплахата за националната сигурност и следва да бъде настанен в помещение от затворен тип по време на производството за разглеждане на молбата му за предоставяне на международна закрила.

С Докладна записка с вх. № ЦУ-179/17.03.2023 г. /л. 21/ директор на дирекция „Качество на процедурата за международна закрила“ е направено предложение до Председателя на Държавната агенция за бежанците при МС за настаняване на О. А. А. в помещение от затворен тип.

Въз основа на горното е издадено оспореното Решение № РПЗТ-6/17.03.2023 г. на председателя на ДАБ при Министерски съвет, с което на основание чл.45в, ал. 1 във вр. с чл. 45б, ал. 1, т. 3 от ЗУБ О. А. А. е настанен в помещение от затворен тип до отпадане на основанието или до окончателното приключване на производството по предоставяне на международна закрила.

Жалбоподателят е запознат с административния акт на 17.03.2023 г., а жалбата срещу него е депозирана пред Административен съд – София – град на 29.03.2023 г.

В съдебното производство е представена и приобщена към доказателствения материал административната преписка включително и писмени доказателства, с вх. № 2-44/15.05.2023 г., представени от ДАНС и отделени в класифициран том по делото. При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в законоустановения срок от активно легитимирано лице, имащо правен интерес от оспорването на процесното решение.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореният административен акт е постановен от компетентен административен орган, в кръга на правомощията му, съгласно разпоредбата на чл.45в, ал.1 от ЗУБ – председателя на Държавната агенция за бежанците. Издаден е в установената от закона писмена форма, при спазване на административнопроизводствените правила, при правилно прилагане на материалния закон и в съответствие с целта на закона.

Противно на твърденията в жалбата, в акта са посочените фактическите и правни основания за издаването му по чл. 45б, ал. 1, т. 3 от ЗУБ без да съществува изрично законово изискване за посочване на отделни, конкретни действия, с които лицето

представлява заплаха за националната сигурност, още повече, че в случая тези данни представляват класифицирана информация.

По силата на чл. 45б, ал. 1 от ЗУБ, когато не може да бъде ефективно приложена мярката по чл. 45а и след преценка на обстоятелствата в конкретния случай, чужденец, търсещ международна закрила, може да бъде настанен временно и за възможно най-кратък срок в център от затворен тип, при наличие на някоя от изрично посочените в т. 1 - т. 4 предпоставки, включително когато това се налага с цел защита на националната сигурност или обществения ред.

На осн. чл 58, ал. 10 от ЗУБ при получаване на молба за предоставяне на закрила компетентните органи задължително изискват писмено становище на Държавна агенция "Национална сигурност", което се взема предвид при произнасяне в производството по общия ред. В настоящият случай административният орган е обосновал решението за принудително настаняване на жалбоподателят в помещение от затворен тип, именно поради постъпило писмо с вх. № 2-66/14.03.2023 г. от Държавна агенция „Национална сигурност“, съдържащо информация, че са налице основания да се счита, че О. А. представлява заплаха за националната сигурност и следва да бъде настанен в помещение от затворен тип по време на производството за разглеждане на молбата му. ДАНС е специализиран орган за изпълнение на политиката по защита на националната сигурност, който съгласно чл. 6, ал. 8 ЗДАНС е оправомощен с осъществяването на контролна дейност във връзка с пребиваването на чужденци в Република България. Тази фактическа обстановка категорично изпълва хипотезата на чл. 45б, ал. 1 , т. 3 от ЗУБ- настаняване в център от затворен тип, когато това се налага с цел защита на националната сигурност.

Неоснователно е оплакването за нарушено право на защита в хода на образуваното административно производство с оглед изложените твърдения, че не е запознат с информацията изложена в писмото на ДАНС. Предвид секретния характер на съдържащата се в писмото информация незапознаването на чужденеца с мотивите му не съставлява съществено процесуално нарушение. В хода на обжалване на решението оспорващият е упражнил в пълен обем правата си като страна в процеса с оглед възможността за запознаване с всички документи приложени и приети по делото, които са послужили за издаване на обжалваният в настоящото производство административен акт. По делото му е назначен и адвокат от Национален регистър за правна помощ за осъществяване на процесуално представителство, който видно от отбелязването в контролния лист за отразяване на запознаване с документи по делото, на 06.06.2022г. се е запознал с приложените писмени доказателства от ответника и от третото неучастващо по делото лице –ДАНС. След докладване в о.с.з. от 14.06.2023 г. на писмените доказателства в класифицирания том, постъпил от ДАНС с вх. № 2-44/15.05.2023 г., адвокатът изрично заяви, че не оспорва доказателствата и няма други доказателствени искания.

Съдът намира, че в случая не са налице основания за приложение на мярката по чл. 45а от ЗУБ, с оглед становището на ДАНС, че за чужденеца са налице данни, че представлява заплаха за националната сигурност и следва да бъде настанен в център от затворен тип.

За пълнота на изложеното, следва да бъде добавено, че настаняването в център от затворен тип е временна мярка и съгласно чл. 45г, ал. 2 и 3 от ЗУБ решението за него се преразглежда периодично (ежемесечна проверка от директора на център от затворен тип, в който е настанен чужденец, търсещ международна закрила, за наличие

на основанията за настаняване и докладване на председателя на ДАБ) при установяване на нови данни и обстоятелства или по искане на чужденец, търсещ международна закрила, и се произнася с мотивирано решение в 7-дневен срок.

Предвид гореизложеното, съдът намира, че оспореното решение е законосъобразно и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед липсата на претенции за присъждане на разноски и по аргумент от нормата на чл. 81 ГПК във вр. с чл.144 АПК този въпрос съдът не обсъжда.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на О. А. А., гражданин на С., [дата на раждане] , с ЛНЧ [ЕГН] срещу Решение № РПЗТ-6/17.03.2023 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет.

Решението на съда е окончателно съгласно чл.45в, ал. 5 от ЗУБ и не подлежи на касационно обжалване.

СЪДИЯ: